

[Lawaetz]

tror vi, at loven i skøn forening med SF vil blive udnyttet til udbygning af produktion i offentlig regie, et yderligere skridt i retning af socialisering af erhvervslivet, flytning af gode arbejdspladser fra private virksomheder over i offentlig regie: plus/minus nul beskæftigelse. Når så væsentlige ændringsforslag er blevet fejlet af bordet, betragter vi loven om jobskabelse som værdiløs, og ikke nok med det: samtidig som en milliardregning til befolkningen.

Fremskridtspartiet kan på denne baggrund ikke medvirke til flere håbløse krumspring for at skabe mere eller mindre kunstig beskæftigelse. Fremskridtspartiet har i dag mindre tillid til regeringens evne til at vende udviklingen, end vi tidligere har haft. Tilliden har aldrig været for stor, men den er mindre i dag end nogen sinde. Om vi kører mod grunden eller sidder fast i sumpen, hvilket er finansministerens seneste udtryk, kommer ud på ét. En række afstemninger på det sidste er gået regeringen imod, sidst vedrørende jobskabelsen. Der er stribevis af tegn på, at regeringen er kørt totalt fast i et morads af uløselige problemer. Anstændige politikere burde se bort fra partipolitik og se, hvad klokken er slået. Det gør man ikke.

Det var en lille smule ynkeligt at høre socialdemokratiets ordfører, hr. Kaj Poulsen, komme herop og inden for et halvt eller et helt minut komme med lidt vage antydninger af, at han måtte finde sig i, at man havde halveret hans kære jobskabelsesordning. Det var en ynkelig forestilling. Det var også en ynkelig forestilling at høre fru Lilli Gyldenkilde, som i den grad har været imod, at det kun skulle gælde ungdommen, også falde ned og stå tamt heroppe og sige: ja men sådan er det jo bare. Det er, hvad man står over for, og det må man måske tage til sørgelig efterretning, hvis afstemningerne skulle gå, som man har hørt det i Radioavisen kl. 7 her til morgen.

Jeg synes, der er anledning til at pege på, at her har man prøvet på at lave noget ordentligt, men fordi man bøjer sig for alle mulige forskellige negative meninger, løber det ud i sandet, så vi står med noget, som hverken er fugl eller fisk. Vi hører vel om lidt, hvad det radikale venstre mener om det. De har fået gennemført deres ændringsforslag, så de kan måske rejse sig op og sige: hvad kunne vi? Vi kunne gennemføre noget,

som vi ville. Hvad kunne socialdemokratiet og SF? De måtte bare æde kamelen. Det er den situation, vi står i.

Jeg vil godt slutte, hvor jeg begyndte, med, at jeg synes måske nok, det er synd, at noget, man har puklet med i månedsvi, falder pladask og fladt til jorden som noget, i hvert fald fremskridtspartiet og masser med os overhovedet ikke tror på. Den optimisme, vi har ledt efter, kan vi stadig kigge i vejviseren efter.

Arne Melchior (CD):

Kært barn har mange navne, men det er ikke et bevis for, at alt, som har mange navne, er kært. Dette lovforslag har fået mange navne, siden det først blev holdt over dæben i foråret i fjor. Arbejdsministeren og regeringen selv kalder det jobskabelse. CD har fra starten af kaldt det jobflytning. I nyeste tid har Industrirådet kaldt det jobtyveri. I dag tror jeg, den får sit endelig og varige navn, nemlig jobbevarelse.

Med det, der sker herinde i dag, bevares der i hvert fald 20 arbejdspladser for de nuværende ministre, og det skal være dem vel undt, at de oversomrer i disse stillinger. Der er dermed ikke skabt noget nyt. Nogle, der måtte have haft prætentioner om jobflytning i denne forbindelse, må lægge disse prætentioner på hylden i nogle måneder endnu, og det sker der nok ingen store ulykker ved, hverken for de pågældende eller for land og rige. Mere tragisk og mere vigtigt er det at konstatere, at der altså heller ikke kommer nogen store fordele for nogen af de nævnte instanser.

Vi har kaldt loven jobflytning, og det gælder i to henseender. Det gælder både, at der nemt vil blive tale om flytning fra privat sektor til offentlig sektor – det er ikke noget at være glad for, en udvikling i en negativ retning – og at flytningen også kan ske mellem mennesker, således at nogle opnår job på bekostning af andre, der cirka samtidig ryger ud af de tilsvarende job. Sådan tror vi det vil gå.

Jeg vil da gerne benytte lejligheden til at spørge arbejdsministeren, hvor mange job han mener at jobskabelsesloven vil skabe. Han har hidtil givet afkald på at sætte tal på, og det kunne man måske rose ham for, men inden forslaget nu vedtages, ville det nu være